

er et ganske overordentlig billigt og rimeligt Ændringsforslag; det gaar ud paa, at § 10 udgaar. § 10 er Bødeparagraffen. Den er allerede bleven berørt noget af den ærede Ordfører, som ikke var saa ubetinget glad ved den, men som dog mente, at Størstedelen af Brodden var taget af den, idet man havde faaet indsat et Hensyn til de gamle. Ja, det indrømmer jeg, men jeg vil være tilbøjelig til at sige, at de gamle skulle skam nok klare sig; men det ulykkelige ved Paragraffen foruden Bødebestemmelsen, som jeg straks skal omtale, er dette, at det fuldstændig forhindrer Nydannelser paa det sproglige Omraade, og det er det, man ikke har Lov til. Det forhindrer det simpelthen derved, at efter 1900 kan ingen være tjent med at faa et Tilnavn. De maa gøre, hvad de kunne for at forhindre det — naar andre give dem et Tilnavn, saa kunne de ikke vedkende sig dette Tilnavn og ikke benytte det, uden at de risikere at ifalde Straf. Hvis en Mand bor paa en „Skyttegaard“ og bliver kaldt Jens Skytte, og han modtager et Brev, hvorpaa der staar: Jens Skytte, saa kan han ifalde en Bøde af indtil 100 Kr., fordi han har modtaget dette Brev. Og hvorledes skal det gaa med retslige Dokumenter af forskellig Art, i hvilke Mandens Tilnavn er indført i det oprindelige Dokument, medens han derimod ikke maa benytte dette Tilnavn i senere Dokumenter, fordi han derved udsætter sig for en temmelig betydelig Bøde. Og hvad skal saa hele denne Bødehistorie til? Det lader til, at man her i Landet ikke kan røre sig til noget som helst uden Bøder, der er Bøder for alt. Det er atter her denne juridiske Formalisme, der spiller ind paa Omraader, hvor den ikke har det fjerneste at gøre. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: vort Sprog tilhører de Folk, der benytte Sproget; lad dem benytte det paa en saadan Maade, at der kommer det bedste ud af dette Sprog, saa at Folket finder de sikreste, solideste Udtryk for det, det tænker, for den Opfattelse, som det har af en Person og af en Begivenhed, men lad os ikke sætte den Slags Skranker for sproglige Nydannelser, som man herved gør. Og saa er der endelig Tiden, nemlig at det hele skal foregaa indtil 1ste Januar 1900. I en saa konservativ og rolig og fredsommelig og, hvis man kan sige det, noget lad Befolkning som den danske, skal hele denne Revolution — for det er en Revolution, der her foreligger — gennemføres i Løbet af 1½ Aars Tid eller saadant noget lignende. Jeg synes,

man ikke kan gøre noget ud af denne Paragraf. Det eneste, man kan gøre, er at stryge den, og det er det, jeg har foreslaet. Den er ganske unyttig, den behøves ikke i Sammenhængen, og hvis den højtærede Justitsminister skulde sige, at han ikke kan modtage Loven uden en saadan Bødeparagraf, fordi Bøder nu en Gang høre med til hele Systemet, til Juristeriet og Formalismen her i Landet, vil jeg sige: lad os stemme Paragraffen ud alligevel, lad saa Udvalget benytte Lejligheden, naar den er udstemt, til gennem fornyede Drøftelser, gennem fornyede Samtaler med den højtærede Justitsminister at skaffe os en Ændring, der fuldtud kan tilfredsstille det, som nu indledes, men ogsaa i høj Grad hemmes ved det her foreliggende Forslag. Med disse Ord vil jeg bede Tingets Medlemmer om at se saa venlig som muligt paa mine to Ændringsforslag. At udstemme Bødeparagraffen — der er jo ingen Mening i, at en Mand skal betale, fordi han benytter et Tilnavn, som hans Medborgere kalde ham ved, som han er kendt under, og som han ogsaa selv bruger i det daglige Liv — og saa at forandre Udtrykket „Stednavne“ til „Navne“. Naar disse to Ændringsforslag blive vedtagne, er Lovforslaget aldeles ikke ideelt og godt og rigtigt, men saa er det i en saadan Tilstand, at det rimeligvis vil foranledige fornyede Drøftelser om selve Sagen, Drøftelser, i hvilke man saa — det føler jeg mig overbevist om — vil være saa elskværdig at tage noget Hensyn til de sagkyndiges Udtalelser.

Krabbe: Af de Optagelser af Stamnavn, som det af Udvalget indstillede Lovforslag omhandler, forekommer det mig, at den naturligste og ønskeligste er den, som omhandles under Nr. 3 i § 2, nemlig at en Mand optager som Slægtsnavn, hvad der har været hans Faders og Farfaders Kendingnavn. Men er det Tilfældet, at dette er det naturligste og ønskeligste, forekommer det mig, at det slet ikke fortjener Billigelse, at det ærede Udvalg har ment at burde foreslaa denne Antagelse af et saadant Navn begrænset til nogle faa Aar. Optagelse af Faders og Farfaders Kendingnavn som Slægtsnavn bør dog, naar man overhoved vil begunstige Slægtsnavnes Dannelse, vedblive at være fri. Det er det, jeg har haft for Øje ved det andet af de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Tankegangen er jo i nær Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Os-